

یادداشتی از علیرضا حسینی؛

نگاهی به فیلمهای کوتاه اکران شده در هفته ی فیلم و عکس شیراز

و باز به همت انجمن فیلم کوتاه شیراز شاهد یک رویداد فرهنگی هنری دیگر بودیم و چقدر خوشحالیم از حال و روز این روزها ، از ایامی که میتوانست چنین باشد و نشد میگذریم و با امید به روزهای خوب برای فرهنگ و هنر شهرمان ، و خاصه سینما ، پر قدرت همراهیم اگر عمری بود .

به گزارش خبر، علیرضا حسینی در یادداشت ارسالی با موضوع "نگاهی به فیلمهای کوتاه اکران شده در هفته ی فیلم و عکس شیراز" به پایگاه خبری گزارش خبر آورده است؛

باری، دو روز گرم در بیرون و درون سینما فرهنگ . روز اول ، فیلمهای فیلمسازان عزیز شهرمان و روز دوم ، منتخب آثار سینمایی جشنواره ی تهران که در ادامه صرفا به نقد فیلمهای روز اول که ساخته و پرداخته ی هنرمندان استان فارس و شهر شیراز است خواهیم پرداخت .
حسن دهقانیان با فیلم کوتاه خش و انیمیشن کوئید ۱۹ به هفته ی فیلم و عکس شیراز آمده بود .

فیلم کوتاه خش ، نوجوانی که متعصبانه و غیرتمند و به دلیل مسائل درون خانوادگی ، دست به شورش میزند اما قدرتی جز خط کشیدن بر خودرو لاکچری ضد قهرمان منفعل داستان ندارد و سرخوردگی اش شورشش را به عصیان مبدل نموده . در دو صحنه ی پشت بام و پرتاب آب دهان و خشمی که بر سر لوله های آب سرویس بهداشتی خالی میشود ، به شخصیت نوجوان نزدیک میشویم .

این صحنه ها از نقاط قوت فیلم بودند اما معلولها همواره علتی دارند و علتها ، خود معلول علتی دیگرند و این یعنی یکپارچگی . فیلم کوتاه خش فاقد یکپارچگی است و همین امر ، دلیلی میشود برای پایان بندی سردرگم فیلم فیلم کوتاه خش ، رگه ای در رگ و پیش بود اما به دلیل پرداخت ضعیف در فیلمنامه اش نتوانست حرفش را به کرسی بنشاند.

فیلم کوتاه مرگ یک زندگی ، ساخته ی بهنام مساله از کارگردانان جوان هنرستان شهید آوینی شیراز
صحنه ی ابتدایی ، ما را برد به فضای فیلمهای گانگستری مدرنی که این سالها شاهدیم اما هرگز نتوانست به کلیت فیلم بچسبد ، چرا که در بدنه و در پایان بندی به وحدتی در رویه اش نائل نیامد ، فیلمی که قرار بود به شبکه های اجتماعی و استفاده ی خارج از منطق از این پدیده بپردازد و در پایان به مرگ زندگی و کشتن زمان برسد و یا احیانا در پی به تصویر کشیدن تصورات ذهنی و واقعیات عینی فعالان متعصب شبکه های اجتماعی بود، هرگز عمیق نشد و زمان کوتاهش برای رسیدن به این هدف را با طبخ کردن و میل نمودن تخم مرغ و گشت و گذار در پارک ، هدر داد . فیلم کوتاه مرگ یک زندگی ، فیلمی بدون حادثه ی محرک ، بدون نقطه ی عطف و بدون گره موثر بود و اینها همگی دلیلی است بر عدم پرداخت به مبحث فیلمنامه .
و اما فیلم کوتاه "وداع" که به قول کارگردانش ، مشاهده ای بود که با ثبت و ضبط به تصویر در آمده، وداع از ساخته های محمد ناصری راد است .
وداع ، فیلمیست که با صرف چند پلان کوتاه ، کاری بزرگ کرد ، نشان دادن و به تصویر کشیدن تناقض ، تناقضهایی که بلای جانمان شده این روزها .
محمد ناصری راد ، از من خواست تا بیرحمانه فیلمش را نقد کنم ، در پاسخ گفتم ، اگر فیلم بی روحی بسازی، شک نکن که در بوته ی نقد آن را با خاک یکسان خواهیم کرد ، یک فیلم بیروح بساز تا از خجالت فیلمت در آیم. اگر بپذیریم که سینما ، یک کل معنادار است و نیز بپذیریم که جمع جزئیاتش باید او را به مفهومی بالاتر از تک تک آن جزئیات برساند ، فیلم کوتاه وداع، توانست به این مفهوم برسد، بی سر و صدا و دور از شلوغ کاری

و در آخر انیمیشن کوئید ۱۹

یک انیمیشن تجربی که برای شروع قابل قبول است اما برای نیل به اهدافی بزرگ ، راهی بس طولانی در پیش دارد .
اما در ادامه خواهشی از بزرگان سینمای فارس و توصیه ای برادرانه و دلسوزانه به تمامی فیلمسازان و اهالی سینمای شهرم ، شیراز عزیز .
سینما مفهومی است که جز با یکپارچگی در کلیه ی عناصرش ، نمیتواند موثر شود و در سطح خواهد ماند و برای رهایی از این فقدان و قبل از ورود به عرصه ی تولید و قاندا در زمان پیش تولید، توجه بیش از پیش به مبحث فیلمنامه از ضروریات تولید یک اثر خوب و در خور است و برای رسیدن به این جایگاه، فرا گرفتن و آموزش در مقوله ی فیلمنامه نویسی شرطی قطعی و واجب است ، پس برگزاری دوره های آموزش فیلمنامه نویسی ، آن هم توسط اساتید شناخته شده و کاربلد میبایست با عنایت مسئولین سینمایی و هنری شیراز ، در دستور کار همه ی اهالی سینما قرار بگیرد .
با امید به روزهای خوب برای سینمای شیراز